

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals, fet a París el 20 d'octubre del 2005

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 30 de novembre del 2006 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals, fet a París el 20 d'octubre del 2005

El compromís de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO) a favor de la diversitat cultural s'emmarca en el seu mandat institucional específic i en la continuïtat de l'acció que lliura des de fa seixanta anys per garantir la preservació i la promoció de la diversitat de cultures. Seguint aquest objectiu, l'Organització ha concentrat els seus esforços en l'elaboració d'un instrument normatiu per establir un marc ètic i jurídic que sigui acceptat per la comunitat internacional.

Des de l'adopció de la Declaració Universal de la UNESCO sobre la diversitat cultural al novembre del 2001, que reconeix per primera vegada la diversitat cultural com a "patrimoni comú de la humanitat" i que la seva defensa ha de representar "un imperatiu ètic, inseparable del respecte de la dignitat de la persona", nombroses iniciatives internacionals han sorgit amb l'objectiu d'enfortir l'acció en matèria de diversitat cultural.

A l'octubre del 2003, els estats membres de la UNESCO van manifestar el seu desig de perseverar en l'acció normativa per tal de defensar la creativitat humana. Així, la Conferència General de la UNESCO va proposar l'elaboració d'un projecte de conveni sobre la protecció de la diversitat dels continguts culturals i de les expressions artístiques.

El 20 d'octubre del 2005, la Conferència General va adoptar, durant la 33a ses-

sió, l'instrument definitiu titulat Conveni sobre la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals.

Entre els diversos objectius d'aquest Conveni, cal destacar la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals, la creació de les condicions perquè les cultures puguin prosperar i mantenir interaccions lliurement de manera mútuament profitosa, així com el foment del diàleg entre cultures per tal de garantir intercanvis culturals més amplis i equilibrats a favor del respecte intercultural i una cultura de la pau.

Per tal d'assolir els objectius fixats, el Conveni estableix una sèrie de principis directors del dret internacional contemporani, que resulten aplicables a la cooperació en matèria cultural, organitzada per aquest Conveni. Així, el principi de respecte dels drets humans i de les llibertats, el principi de sobirania, o el principi de solidaritat, entre altres, han de marcar la conducta dels estats part del Conveni.

L'adhesió al Conveni sobre la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals implica el respecte per part de les parts de drets i obligacions, tant en l'àmbit nacional com en l'internacional, així com la creació d'un instrument de suport financer per a les iniciatives endegades pels estats part.

En aquest sentit, en l'àmbit nacional, els estats part tenen el dret de prendre en el seu territori les mesures destinades a protegir la diversitat de les expressions culturals, i han d'assumir el deure d'informar-ne al Comitè Intergovernamental, òrgan encarregat de decidir quin ús es fa dels recursos del Fons Internacional per a la Diversitat Cultural.

En l'àmbit internacional, el Conveni estableix el deure general dels estats d'actuar en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament sostenible, mitjançant la creació de les condicions propícies per a la promoció de la diversitat de les expressions culturals.

El Fons Internacional per a la Diversitat Cultural constitueix una de les aportacions més significatives del Conveni, ja que és un instrument essencial per a l'afavoriment i la protecció de la diversitat de les expressions culturals dels països

del tercer món. Aquest Fons es nodreix de les contribucions voluntàries que vulguin aportar els estats part del Conveni. Així mateix, la Conferència General de la UNESCO pot decidir de determinar una aportació col·lectiva de tots els països desenvolupats.

Tenint en compte les consideracions exposades,

s'aprova:

L'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni sobre la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals, fet a París el 20 d'octubre del 2005.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Conveni.

Casa de la Vall, 30 de novembre del 2006

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Coprínceps d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Coprínceps d'Andorra

Conveni per a la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals, fet a París el 20 d'octubre del 2005

La Conferència General de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura, reunida a París del 3 al 21 d'octubre del 2005 en la seva 33a sessió,

Afirmant que la diversitat cultural és una característica inherent a la humanitat;

Conscient que la diversitat cultural constitueix un patrimoni comú de la hu-

manitat, que s'ha de valorar i preservar en benefici de tots;

Sabent que la diversitat cultural crea un món ric i variat que incrementa la gamma de possibilitats i nodreix les capacitats i els valors humans i que, per tant, és un dels motors principals del desenvolupament sostenible de les comunitats, els pobles i les nacions;

Recordant que la diversitat cultural, que es desenvolupa en un marc de democràcia, tolerància, justícia social i respecte mutu entre els pobles i les cultures, és indispensable per a la pau i la seguretat en els àmbits local, nacional i internacional;

Celebrant la importància de la diversitat cultural per a la realització plena dels drets humans i de les llibertats fonamentals proclamats per la Declaració Universal dels Drets Humans i altres instruments reconeguts universalment;

Subratllant la necessitat d'integrar la cultura com a element estratègic en les polítiques nacionals i internacionals de desenvolupament, així com en la cooperació internacional per al desenvolupament, tenint en compte també la Declaració del Mil·leni de les Nacions Unides (2000) que posa èmfasi especial en l'eradicació de la pobresa;

Considerant que la cultura adopta formes diverses a través del temps i l'espai i que aquesta diversitat es manifesta en l'originalitat i la pluralitat de les identitats i les expressions culturals dels pobles i de les societats que formen la humanitat;

Reconeixent la importància dels sabers tradicionals com a font de riquesa immaterial i material i, en particular, dels sistemes de coneixement dels pobles autòctons, i la seva contribució positiva al desenvolupament sostenible, així com la necessitat d'assegurar llur protecció i promoció de manera adequada;

Reconeixent la necessitat de prendre mesures per protegir la diversitat de les expressions culturals i els seus continguts, especialment en situacions on les expressions culturals poden ser amenaçades d'extinció o de menyscabaments greus;

Subratllant la importància de la cultura per a la cohesió social en general i, en

particular, les possibilitats que té per a la millora de les condicions de la dona i el seu paper en la societat;

Conscient que la diversitat cultural s'enforteix mitjançant la circulació lliure de les idees i es nodreix d'intercanvis i interaccions constants entre les cultures;

Reafirmant que la llibertat de pensament, expressió i informació, així com la diversitat dels mitjans de comunicació social, permeten el desenvolupament de les expressions culturals en el si de les societats;

Reconeixent que la diversitat de les expressions culturals, incloent-hi les expressions culturals tradicionals, és un factor important que permet als pobles i a les persones expressar i compartir amb d'altres les seves idees i els seus valors;

Recordant que la diversitat lingüística és un element fonamental de la diversitat cultural i reafirmant el paper fonamental que té l'educació en la protecció i la promoció de les expressions culturals;

Considerant la importància de la vitalitat de les cultures per a tothom, en especial per a les persones que pertanyen a minories i per als pobles autòctons, tal com es manifesta en la seva llibertat de crear, difondre i distribuir les seves expressions culturals tradicionals i el seu dret de tenir-hi accés a fi d'aprofitar-les per al seu desenvolupament;

Subratllant el paper essencial de la interacció i la creativitat culturals, que nodreixen i renoven les expressions culturals, i reforcen el paper de les persones que participen en el desenvolupament de la cultura per al progrés de la societat en general;

Reconeixent la importància dels drets de propietat intel·lectual per sostenir les persones que participen en la creativitat cultural;

Convençuda que les activitats, els béns i els serveis culturals tenen una doble naturalesa, econòmica i cultural, perquè són portadors d'identitats, valors i sentit i que, per tant, no s'han de tractar com si tinguessin tan sols un valor comercial;

Constatant que els processos de mundialització, facilitats per l'evolució ràpida de les tecnologies de la informació i de la

comunicació, si bé creen les condicions inèdites d'una interacció reforçada entre les cultures, també representen un repte per a la diversitat cultural, en particular respecte dels riscos de desequilibris entre països rics i països pobres;

Conscient que la UNESCO té assignat el mandat específic de garantir el respecte de la diversitat de les cultures i de recomanar els acords internacionals que cregui convenient per facilitar la lliure circulació de les idees mitjançant la paraula i la imatge;

Referint-se a les disposicions dels instruments internacionals adoptats per la UNESCO sobre la diversitat cultural i l'exercici dels drets culturals i, en particular, sobre la Declaració Universal sobre la Diversitat Cultural del 2001;

Adopta, el 20 d'octubre del 2005, aquest Conveni.

I. Objectius i principis rectors

Article 1

Objectius

Els objectius d'aquest Conveni són:

- Protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals.
- Crear les condicions perquè les cultures puguin prosperar i mantenir interaccions lliurement de manera mútuament profitosa.
- Fomentar el diàleg entre les cultures per tal de garantir intercanvis culturals més amplis i equilibrats en el món a favor del respecte intercultural i una cultura de la pau.
- Fomentar la interculturalitat per desenvolupar la interacció cultural, amb l'esperit de construir passarel·les entre els pobles.
- Promoure el respecte de la diversitat de les expressions culturals i fer prendre consciència del seu valor en els àmbits local, nacional i internacional.
- Reafirmar la importància del lligam entre cultura i desenvolupament per a tots els països, especialment, els països en desenvolupament, i donar suport a les accions dutes a terme a escala nacional i internacional perquè es

reconegui el valor autèntic d'aquest lligam.

g) Reconèixer la naturalesa específica de les activitats, els béns i els serveis culturals com a portadors d'identitat, valors i sentit.

h) Reafirmar el dret sobirà dels estats a conservar, adoptar i aplicar les polítiques i les mesures que creguin necessàries per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals en el seu territori.

i) Enfortir la cooperació i la solidaritat internacionals en un esperit de col·laboració per, en particular, ampliar les capacitats dels països en desenvolupament per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals.

Article 2

Principis rectors

1. Principi de respecte envers els drets humans i les llibertats fonamentals

La diversitat cultural només es pot protegir i promoure si es garanteixen els drets humans i les llibertats fonamentals, com ara la llibertat d'expressió, informació i comunicació, així com la possibilitat que les persones triïn les seves expressions culturals. Ningú no pot invocar les disposicions d'aquest Conveni per atemptar contra els drets humans i les llibertats fonamentals consagrats en la Declaració Universal dels Drets Humans i garantits pel dret internacional, o per limitar-ne l'abast.

2. Principi de sobirania

Els estats, d'acord amb la Carta de les Nacions Unides i els principis del dret internacional, tenen el dret sobirà d'adoptar mesures i polítiques per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals en els seus territoris.

3. Principi de dignitat igual i respecte de totes les cultures

La protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals pressuposen el reconeixement de la dignitat igual i el respecte de totes les cultures, incloent-hi les cultures de les persones que pertanyen a minories i dels pobles autòctons.

4. Principi de solidaritat i cooperació internacionals

La cooperació i la solidaritat internacionals han de permetre a tots els països, en particular als països en desenvolupament, crear i reforçar els mitjans necessaris per a la seva expressió cultural, incloent-hi les seves indústries culturals, ja siguin emergents o establertes, en els àmbits local, nacional i internacional.

5. Principi de complementarietat dels aspectes econòmics i culturals del desenvolupament

Atès que la cultura és un dels motors principals del desenvolupament, els aspectes culturals d'aquest desenvolupament són tan importants com els aspectes econòmics, i els individus i els pobles tenen el dret fonamental de participar-hi i de gaudir-ne.

6. Principi de desenvolupament sostenible

La diversitat cultural és una gran riquesa per a les persones i les societats. La protecció, la promoció i el manteniment de la diversitat cultural són condicions essencials per al desenvolupament sostenible en benefici de les generacions actuals i futures.

7. Principi d'accés equitatiu

L'accés equitatiu a una gamma rica i diversificada d'expressions culturals procedents d'arreu del món i l'accés de les cultures als mitjans d'expressió i de difusió són elements importants per posar en relleu la diversitat cultural i fomentar l'entesa mútua.

8. Principi d'obertura i d'equilibri

Quan els estats adoptin mesures per donar suport a la diversitat de les expressions culturals, han de mirar de promoure de manera adequada una obertura a les altres cultures del món i vetllar perquè aquestes mesures s'orientin a aconseguir els objectius perseguits per aquest Conveni.

II. Àmbit d'aplicació

Article 3

Àmbit d'aplicació

Aquest Conveni s'aplica a les polítiques i a les mesures adoptades per les parts relatives a la protecció i la promo-

ció de la diversitat de les expressions culturals.

III. Definicions

Article 4

Definicions

A efectes d'aquest Conveni, s'entén que:

1. Diversitat cultural

"Diversitat cultural" remet a la multiplicitat de les formes mitjançant les quals s'expressen les cultures dels grups i de les societats. Aquestes expressions es transmeten dins i entre els grups i les societats.

La diversitat cultural no només es manifesta en les formes variades a través de les quals el patrimoni cultural de la humanitat s'expressa, s'enriqueix i es transmet gràcies a la varietat d'expressions culturals, sinó també a través dels diversos modes de creació artística, producció, difusió, distribució i gaudiment de les expressions culturals, independentment dels mitjans i les tecnologies utilitzades.

2. Contingut cultural

"Contingut cultural" remet al sentit simbòlic, a la dimensió artística i als valors culturals que tenen per origen o expressen identitats culturals.

3. Expressions culturals

"Expressions culturals" són les expressions que resulten de la creativitat de les persones, els grups i les societats, i que tenen un contingut cultural.

4. Activitats, béns i serveis culturals

"Activitats, béns i serveis culturals" remet a les activitats, als béns i als serveis que, considerats des del punt de vista de la seva qualitat, ús o finalitat específics, encarnen o transmeten expressions culturals, independentment del valor comercial que puguin tenir. Les activitats culturals poden ser una finalitat en elles mateixes o bé contribuir a la producció de béns i serveis culturals.

5. Indústries culturals

"Indústries culturals" remet a totes les indústries que produeixen i distribueixen béns o serveis culturals, tal com es defineixen a l'apartat 4 anterior.

6. Polítiques i mesures culturals

“Polítiques i mesures culturals” remet a les polítiques i a les mesures relatives a la cultura, ja siguin locals, nacionals, regionals o internacionals, que estiguin centrades en la cultura com a tal, o la finalitat de les quals sigui exercir un efecte directe en les expressions culturals de les persones, els grups o les societats, en particular la creació, la producció, la difusió i la distribució d'activitats, béns i serveis culturals i l'accés a aquestes activitats, béns i serveis.

7. Protecció

“Protecció” significa l'adopció de mesures encaminades a la preservació, la salvaguarda i l'enriquiment de la diversitat de les expressions culturals.

“Protegir” significa adoptar aquest tipus de mesures.

8. Interculturalitat

“Interculturalitat” remet a la presència i la interacció equitativa de diverses cultures i la possibilitat de generar expressions culturals compartides, adquirides per mitjà del diàleg i una actitud de respecte mutu.

IV. Drets i obligacions de les parts

Article 5

Norma general relativa als drets i obligacions

1. Les parts, de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides, amb els principis del dret internacional i amb els instruments de drets humans reconeguts universalment, reafirmen el seu dret sobirà a formular i aplicar les seves polítiques culturals i a adoptar mesures per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals, així com a reforçar la cooperació internacional per assolir els objectius d'aquest Conveni.

2. Quan una part aplica polítiques i pren mesures per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals dins el seu territori, les seves polítiques i mesures han de ser coherents amb les disposicions d'aquest Conveni.

Article 6

Drets de les parts en l'àmbit nacional

1. Dins el marc de les seves polítiques i mesures culturals, tal com les defineix l'apartat 6 de l'article 4, i ateses les seves circumstàncies i necessitats particulars, les parts poden adoptar mesures per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals en els seus territoris respectius.

2. Aquestes mesures poden incloure:

a) Mesures reglamentàries destinades a la protecció i a la promoció de la diversitat de les expressions culturals.

b) Mesures que ofereixen oportunitats, d'una manera apropiada, a les activitats, als béns i als serveis culturals nacionals, entre el conjunt d'activitats, béns i serveis culturals disponibles dins del territori nacional, per a la seva creació, producció, distribució, difusió i gaudiment, com també disposicions relatives a la llengua emprada per a aquestes activitats, béns i serveis.

c) Mesures destinades a proporcionar a les indústries culturals independents nacionals i a les activitats del sector informal un accés efectiu als mitjans de producció, difusió i distribució de béns i serveis culturals.

d) Mesures destinades a concedir ajuts econòmics públics.

e) Mesures destinades a incitar les organitzacions sense ànim de lucre, i també les entitats públiques i privades, els artistes i altres professionals de la cultura, a impulsar i promoure el lliure intercanvi i la lliure circulació d'idees, expressions culturals i activitats, béns i serveis culturals, i a estimular en les seves activitats l'esperit creatiu i l'esperit emprenedor.

f) Mesures destinades a la constitució i el suport, de manera apropiada, de les institucions de servei públic pertinents.

g) Mesures destinades a donar suport als artistes i a altres persones que participen en la creació d'expressions culturals.

h) Mesures destinades a promoure la diversitat dels mitjans de comunicació

social, incloent-hi la promoció del servei públic de radiodifusió.

Article 7

Mesures per promoure les expressions culturals

1. Les parts s'esforcen a crear en el seu territori un entorn que inciti les persones i els grups a:

a) Crear, produir, difondre i distribuir les seves expressions culturals i a tenir accés, tenint degudament en compte les circumstàncies i les necessitats especials de les dones i de diferents grups socials, incloent-hi les persones que pertanyen a minories i els pobles autòctons.

b) Tenir accés a les diverses expressions culturals del seu territori, com també dels altres països del món.

2. Les parts també s'esforcen per reconèixer la contribució important dels artistes, de totes les persones que participen en el procés creatiu, de les comunitats culturals i les organitzacions que donen suport al seu treball, i també el seu paper fonamental d'alimentar la diversitat de les expressions culturals.

Article 8

Mesures per protegir les expressions culturals

1. Sense perjudici de les disposicions dels articles 5 i 6, una part pot determinar l'existència de situacions especials en què les expressions culturals en el seu territori corren el risc d'extinció, o són objecte d'una amenaça greu, o demanen algun tipus de mesura de salvaguarda urgent.

2. Les parts poden prendre totes les mesures que considerin necessàries per protegir i preservar les expressions culturals en les situacions esmentades a l'apartat 1, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni.

3. Les parts han d'informar el Comitè Intergovernamental, establert a l'article 23, sobre les mesures adoptades per fer front a la situació, i el Comitè pot formular les recomanacions que consideri apropiades.

Article 9

Intercanvi d'informació i transparència

Les parts han de:

- a) Proporcionar cada quatre anys, en els seus informes a la UNESCO, la informació apropiada sobre les mesures que hagin adoptat per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals en els seus territoris i a escala internacional.
- b) Designar un punt de contacte encarregat de l'intercanvi d'informació relativa a aquest Conveni.
- c) Comunicar i intercanviar informació relativa a la protecció i a la promoció de la diversitat de les expressions culturals.

Article 10

Educació i sensibilització del públic

Les parts han de:

- a) Afavorir i promoure la comprensió de la importància que té la protecció i el foment de la diversitat de les expressions culturals mitjançant programes d'educació i una sensibilització més gran del públic, entre d'altres mitjans.
- b) Cooperar amb les altres parts i organitzacions internacionals i regionals per assolir els objectius d'aquest article.
- c) Procurar incitar la creativitat i enfortir les capacitats de producció mitjançant l'establiment de programes d'educació, formació i intercanvis en el camp de les indústries culturals. Aquestes mesures s'han d'aplicar de manera que no tinguin repercussions negatives en les formes de producció tradicionals.

Article 11

Participació de la societat civil

Les parts reconeixen el paper fonamental de la societat civil en la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals. Les parts han d'incitar la participació activa de la societat civil en els seus esforços per assolir els objectius d'aquest Conveni.

Article 12

Promoció de la cooperació internacional

Les parts tracten d'enfortir la seva cooperació bilateral, regional i internacional per crear condicions que afavoreixin la promoció de la diversitat de les expressions culturals, tenint especialment en compte les situacions esmentades als articles 8 i 17, en particular per tal de:

- a) Facilitar el diàleg entre les parts sobre la política cultural.
- b) Reforçar les capacitats estratègiques i de gestió del sector públic en les institucions culturals públiques, mitjançant els intercanvis professionals i culturals internacionals, i l'aprofitament compartit de les millors pràctiques.
- c) Reforçar les associacions amb la societat civil, les organitzacions no governamentals i el sector privat, i entre aquestes entitats, per afavorir i promoure la diversitat de les expressions culturals.
- d) Promoure l'ús de noves tecnologies i incitar les col·laboracions per estendre l'intercanvi d'informació i l'entesa cultural, i fomentar la diversitat de les expressions culturals.
- e) Fomentar la signatura d'acords de coproducció i codistribució.

Article 13

Integració de la cultura en el desenvolupament sostenible

Les parts s'han d'esforçar per integrar la cultura en les seves polítiques de desenvolupament en tots els àmbits per tal de crear condicions propícies per al desenvolupament sostenible i, en aquest marc, afavorir els aspectes relacionats amb la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals.

Article 14

Cooperació per al desenvolupament

Les parts s'han d'esforçar per donar suport a la cooperació per al desenvolupament sostenible i la reducció de la pobresa, especialment pel que fa a les necessitats específiques dels països en desenvolupament, per tal d'afavorir l'emergència d'un sector cultural dinàmic pels mitjans següents, entre altres:

a) L'enfortiment de les indústries culturals dels països en desenvolupament:

i) Creant i reforçant les capacitats en matèria de producció i distribució culturals dels països en desenvolupament.

ii) Afavorint un accés ampli de les seves activitats, els seus béns i els seus serveis culturals al mercat mundial i als circuits de distribució internacionals.

iii) Propiciant l'emergència de mercats locals i regionals viables.

iv) Adoptant, quan sigui possible, mesures adequades en els països desenvolupats per facilitar l'accés al seu territori de les activitats, els béns i els serveis culturals procedents dels països en desenvolupament.

v) Donant suport al treball creatiu i facilitant, tant com es pugui, la mobilitat dels artistes del món en desenvolupament.

vi) Fomentant una col·laboració adequada entre països desenvolupats i en desenvolupament, en particular en els àmbits de la música i el cinema.

b) La creació de capacitats mitjançant l'intercanvi d'informació, experiències i competències, així com la formació de recursos humans en els països en desenvolupament, tant en el sector públic com en el privat, especialment en matèria de capacitats estratègiques i de gestió, d'elaboració i aplicació de polítiques, de promoció de la distribució de béns i serveis culturals, de foment de petites i mitjanes empreses i microempreses, d'utilització de la tecnologia i de desenvolupament i transferència de competències.

c) La transferència de tècniques i coneixements pràctics mitjançant la introducció d'incentius apropiats, especialment en el camp de les indústries i les empreses culturals.

d) El suport financer mitjançant:

i) La creació d'un Fons Internacional per a la Diversitat Cultural, de conformitat amb el que estableix l'article 18.

ii) El subministrament d'assistència oficial al desenvolupament, segons calgui, incloent-hi el d'ajut tècnic, per estimular i donar suport a la creativitat.

iii) Altres modalitats d'ajut financer, com ara préstecs amb un tipus d'interès baix, subvencions i altres mecanismes de finançament.

Article 15

Modalitats de col·laboració

Les parts han de fomentar la creació d'associacions entre el sector públic, el privat i les organitzacions sense ànim de lucre, i en el seu si, per cooperar amb els països en l'enfortiment de les seves capacitats per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals. Aquestes associacions innovadores han de posar èmfasi, en funció de les necessitats pràctiques dels països en desenvolupament, sobre el foment de les infraestructures, els recursos humans i les polítiques, així com sobre els intercanvis d'activitats, béns i serveis culturals.

Article 16

Tracte preferent per als països en desenvolupament

Els països desenvolupats han de facilitar els intercanvis culturals amb els països en desenvolupament acordant, mitjançant els marcs institucionals i jurídics apropiats, un tracte preferent als artistes i altres professionals de la cultura dels països en desenvolupament, i també als seus béns i serveis culturals.

Article 17

Cooperació internacional en situacions d'amenaça greu per a les expressions culturals

Les parts han de cooperar per prestar-se assistència mútua, i atorgar una atenció especial als països en desenvolupament, en les situacions esmentades a l'article 8.

Article 18

Fons Internacional per a la Diversitat Cultural

1. Es constitueix el Fons Internacional per a la Diversitat Cultural, d'ara endavant anomenat "el Fons".

2. El Fons es constitueix per fons fiduciaris, d'acord amb el Reglament financer de la UNESCO.

3. Els recursos del Fons estan formats per:

a) Les contribucions voluntàries de les parts.

b) Els recursos financers que la Conferència General de la UNESCO assigni a aquesta fi.

c) Les contribucions, les donacions o els llegats que puguin fer altres estats, organismes i programes del sistema de les Nacions Unides, organitzacions regionals o internacionals, entitats públiques o privades i particulars.

d) Tots els interessos meritats sobre els recursos del Fons.

e) El producte de les col·lectes i la recaptació d'esdeveniments organitzats en benefici del Fons.

f) Qualsevol altre recurs autoritzat pel Reglament del Fons.

4. La utilització dels recursos del Fons per part del Comitè Intergovernamental es decideix sobre la base de les orientacions que fixa la Conferència de les Parts esmentada a l'article 22.

5. El Comitè Intergovernamental pot acceptar contribucions i altres tipus d'ajut amb finalitat general o específica que estiguin vinculats a projectes concrets, sempre que aquests hagin estat aprovats pel Comitè.

6. Les contribucions al Fons no poden estar supeditades a condicions polítiques, econòmiques, ni d'altra mena que siguin incompatibles amb els objectius perseguits per aquest Conveni.

7. Les parts s'esforcen a efectuar contribucions voluntàries de manera regular per a l'aplicació d'aquest Conveni.

Article 19

Intercanvi, anàlisi i difusió de la informació

1. Les parts acorden intercanviar informació i compartir coneixements especialitzats sobre la recollida de dades i estadístiques relatives a la diversitat d'expressions culturals, així com sobre les millors pràctiques per a la seva protecció i promoció.

2. La UNESCO facilita, gràcies a la utilització dels mecanismes existents en el si del Secretariat, la recollida, l'anàlisi i la difusió de totes les informacions, les estadístiques i les millors pràctiques pertinents.

3. A més, la UNESCO ha de crear i mantenir actualitzat un banc de dades sobre els diversos sectors i organismes governamentals, privats i sense ànim de lucre, que actuen en l'àmbit de les expressions culturals.

4. Per tal de facilitar la recollida d'informació, la UNESCO presta una atenció especial a la creació de capacitats i competències especialitzades de les parts que sol·liciten ajut en aquest aspecte.

5. La recollida d'informació que s'esmenta en aquest article completa la informació a què fa referència l'article 9.

V. Relacions amb altres instruments

Article 20

Relacions amb altres instruments: ajuda mútua, complementaritat i no subordinació

1. Les parts reconeixen que han de complir de bona fe les seves obligacions en virtut d'aquest Conveni i dels altres tractats als quals són part. Així doncs, sense subordinar aquest Conveni als altres tractats:

a) Han de fomentar l'ajuda mútua entre aquest Conveni i els altres tractats als quals són part.

b) Quan interpreten i apliquen els altres tractats als quals són part o quan subscriuen altres obligacions internacionals, les parts han de tenir en compte les disposicions pertinents d'aquest Conveni.

2. Res en aquest Conveni pot ser interpretat com una modificació dels drets i les obligacions de les parts que emanen d'altres tractats internacionals als quals són part.

Article 21

Consultes i coordinació internacionals

Les parts es comprometen a promoure els objectius i els principis d'aquest Conveni en altres fóruns internacionals. A aquests efectes, les parts s'han de con-

sultar, si escau, tenint presents aquests objectius i principis.

VI. Òrgans del conveni

Article 22

Conferència de les Parts

1. S'estableix la Conferència de les Parts. La Conferència de les Parts és l'òrgan plenari i suprem d'aquest Conveni.

2. La Conferència de les Parts es reuneix en sessió ordinària cada dos anys, en la mesura que sigui possible al mateix moment que la Conferència General de la UNESCO. Es pot reunir en sessió extraordinària si ho decideix així o quan el Comitè Intergovernamental rebí una petició en aquest sentit com a mínim d'un terç de les parts.

3. La Conferència de les Parts aprova el seu propi reglament.

4. Les funcions de la Conferència de les Parts són, entre altres:

- a) Elegir els membres del Comitè Intergovernamental.
- b) Rebre i examinar els informes de les parts en aquest Conveni transmesos pel Comitè Intergovernamental.
- c) Aprovar les orientacions pràctiques preparades, a petició seva, pel Comitè Intergovernamental.
- d) Prendre qualsevol altra mesura que consideri necessària per aconseguir els objectius d'aquest Conveni.

Article 23

Comitè Intergovernamental

1. S'institueix prop de la UNESCO el Comitè Intergovernamental per a la Protecció i la Promoció de la Diversitat de les Expressions Culturals, d'ara endavant anomenat "el Comitè Intergovernamental". Es compon de representants de 18 estats part en el Conveni, elegits per un mandat de quatre anys per la Conferència de les Parts a partir del moment en què aquest Conveni entri en vigor d'acord amb l'article 29.

2. El Comitè Intergovernamental es reuneix un cop l'any.

3. El Comitè Intergovernamental funciona sota l'autoritat i d'acord amb les orientacions de la Conferència de les Parts, i respon davant de la Conferència.

4. El nombre de membres del Comitè Intergovernamental passarà a ser de 24 quan el nombre de parts en el Conveni arribi a 50.

5. L'elecció dels membres del Comitè Intergovernamental es basa en els principis de la representació geogràfica equitativa i de la rotació.

6. Sense perjudici de les altres atribucions que li són conferides per aquest Conveni, les funcions del Comitè Intergovernamental són les següents:

- a) Promoure els objectius del Conveni, i fomentar-ne i controlar-ne l'aplicació.
- b) Preparar i sotmetre a l'aprovació de la Conferència de les Parts, a petició seva, orientacions pràctiques relatives al compliment i a l'aplicació de les disposicions d'aquest Conveni.
- c) Trametre a la Conferència de les Parts els informes de les parts, acompanyats de les seves observacions i d'un resum del seu contingut.
- c) Formular recomanacions apropiades en les situacions portades a la seva atenció per les parts en el Conveni d'acord amb les disposicions pertinents del Conveni, en particular l'article 8.
- e) Establir procediments i altres mecanismes de consulta per tal de promoure els objectius i els principis d'aquest Conveni en altres fòrums internacionals.
- f) Dur a terme qualsevol altra tasca que li pugui encarregar la Conferència de les Parts.

7. El Comitè Intergovernamental, de conformitat amb el seu Reglament, pot convidar en tot moment entitats públiques o privades i particulars a participar a les seves reunions per tal de fer-los consultes sobre qüestions específiques.

8. El Comitè Intergovernamental elabora el seu propi reglament i el sotmet a l'aprovació de la Conferència de les Parts.

Article 24

Secretariat de la UNESCO

1. Els òrgans del Conveni són assistits pel Secretariat de la UNESCO.

2. El Secretariat prepara la documentació de la Conferència de les Parts i del Comitè Intergovernamental, així com el projecte d'ordre del dia de les seves reunions, i assisteix en l'aplicació de les seves decisions i n'elabora l'informe.

VII. Disposicions finals

Article 25

Solució de controvèrsies

1. En cas de controvèrsia sobre la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni, les parts procuren resoldre-la mitjançant la negociació.

2. Si les parts concernides no poden arribar a un acord mitjançant la negociació, poden recórrer conjuntament als bons oficis o a la mediació d'una tercera part.

3. Si no s'ha recorregut als bons oficis o a la mediació o no s'ha assolit una solució mitjançant negociacions, bons oficis o mediacions, una part pot recórrer a la conciliació de conformitat amb el procediment que figura a l'annex d'aquest Conveni. Les parts examinen de bona fe la proposta de solució de la controvèrsia que formuli la Comissió de Conciliació.

4. En el moment de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió, qualsevol part pot declarar que no reconeix el procediment de conciliació previst més amunt. Qualsevol part que hagi fet aquest tipus de declaració pot retirar-la en tot moment mitjançant una notificació al director general de la UNESCO.

Article 26

Ratificació, acceptació, aprovació o adhesió pels estats membres

1. Aquest Conveni està subjecte a la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió dels estats membres de la UNESCO, d'acord amb els seus procediments constitucionals respectius.

2. Els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió es dipositen prop del director general de la UNESCO.

Article 27

Adhesió

1. Aquest Conveni està obert a l'adhesió de qualsevol estat no membre de la UNESCO però sí membre de l'Organització de les Nacions Unides o d'una de les

seves agències especialitzades, i que hagi estat convidat a adherir-s'hi per la Conferència General de l'Organització.

2. Aquest Conveni també està obert a l'adhesió dels territoris que gaudeixen d'una autonomia interna completa, reconeguda com a tal per l'Organització de les Nacions Unides, però que no han accedit a la plena independència d'acord amb la resolució 1514 (XV) de l'Assemblea General, i que tinguin competència per a les matèries regides per aquest Conveni, incloent-hi la de subscriure tractats sobre aquestes matèries.

3. Les disposicions següents s'apliquen a les organitzacions d'integració econòmica regional:

a) Aquest Conveni també està obert a l'adhesió de qualsevol organització d'integració econòmica regional que, amb reserva dels apartats següents, estigui vinculada per les disposicions d'aquest Conveni al mateix títol que els estats part.

b) Quan un o més estats membres d'una organització d'aquest tipus són igualment part en aquest Conveni, l'organització i aquest o aquests estats membres han de decidir quines són les seves responsabilitats respectives en relació amb el compliment de les seves obligacions en el marc d'aquest Conveni. Aquest repartiment de responsabilitats pren efecte un cop acabat el procediment de notificació descrit a la lletra c. L'organització i els estats membres no estan facultats per exercir simultàniament els drets que es deriven d'aquest Conveni. A més, per exercir el seu dret de vot en els camps que són de la seva competència, l'organització d'integració econòmica disposa d'un nombre de vots igual al nombre dels seus estats membres que són part en aquest Conveni. L'organització no exerceix el seu dret de vot si els estats membres exerceixen el seu i inversament.

c) L'organització d'integració econòmica regional i el seu estat o els seus estats membres que hagin acordat el repartiment de responsabilitats tal com està previst a la lletra b informen les parts sobre el repartiment de la manera següent:

i) En el seu instrument d'adhesió, l'organització indica de forma preci-

sa el repartiment de responsabilitats pel que fa a les matèries regides per aquest Conveni.

ii) En cas de modificació ulterior de les responsabilitats respectives, l'organització d'integració econòmica regional informa el dipositari sobre qualsevol proposta de modificació d'aquestes responsabilitats; el dipositari, al seu torn, informa les parts d'aquesta modificació.

d) Es presumeix que els estats membres d'una organització d'integració econòmica regional que esdevenen part en el Conveni segueixen sent competents en tots els camps que no hagin estat objecte d'una transferència de competència a l'organització, expressament declarada o assenyalada al dipositari.

e) S'entén per "organització d'integració econòmica regional" qualsevol organització constituïda per estats sobirans membres de l'Organització de les Nacions Unides o d'una de les seves agències especialitzades, a la qual aquests estats han transferit les seves competències en camps regits per aquest Conveni i que ha estat degudament autoritzada, segons els seus procediments interns, a esdevenir part en el Conveni.

4. L'instrument d'adhesió es diposita prop del director general de la UNESCO.

Article 28

Punt de contacte

Cada part designa el punt de contacte establert a l'article 9 quan esdevé part en aquest Conveni.

Article 29

Entrada en vigor

1. Aquest Conveni entrarà en vigor tres mesos després de la data del dipòsit del trentè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, però només per als estats o per a les organitzacions d'integració econòmica regional que hagin dipositat els seus instruments respectius de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió a aquesta data o anteriorment. Per a les altres parts, entrarà en vigor tres mesos després del dipòsit de l'instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

2. Als efectes d'aquest article, no es considerarà que els instruments dipositats per una organització d'integració econòmica regional s'afegeixen als instruments ja dipositats pels estats membres de l'organització esmentada.

Article 30

Règims constitucionals federals o no unitaris

Reconeixent que els acords internacionals també vinculen les parts independentment dels seus sistemes constitucionals, les disposicions següents s'apliquen a les parts amb un règim constitucional federal o no unitari:

a) Pel que fa a les disposicions d'aquest Conveni l'aplicació de les quals depèn de la competència del poder legislatiu federal o central, les obligacions del govern federal o central són les mateixes que les de les parts que no són estats federals.

b) Pel que fa a les disposicions d'aquest Conveni l'aplicació de les quals depèn de la competència de cadascuna de les unitats constituents, ja siguin estats, comtats, províncies o cantons que, en virtut del règim constitucional de la federació no estiguin facultades per prendre mesures legislatives, el govern federal ha de comunicar amb el seu dictamen favorable, si fos necessari, aquestes disposicions a les autoritats competents de les unitats constituents, ja siguin estats, comtats, províncies o cantons perquè les aprovin.

Article 31

Denúncia

1. Qualsevol part d'aquest Conveni pot denunciar-lo.

2. La denúncia es notifica mitjançant un instrument escrit dipositat prop del director general de la UNESCO.

3. La denúncia pren efecte dotze mesos després de la recepció de l'instrument de denúncia. No modifica en res les obligacions financeres que la part denunciadora hagi d'assumir fins a la data en què sigui efectiva la seva retirada del Conveni.

Article 32

Funcions del dipositari

El director general de la UNESCO, en la seva qualitat de dipositari d'aquest Con-

veni, informa els estats membres de l'Organització, els estats que no en són membres, les organitzacions d'integració econòmica regional citades a l'article 27, i també l'Organització de les Nacions Unides, del dipòsit de tots els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió esmentats als articles 26 i 27, com també de les denúncies previstes a l'article 31.

Article 33 Esmenes

1. Qualsevol part d'aquest Conveni pot proposar-hi esmenes mitjançant una comunicació escrita dirigida al director general, que l'ha de transmetre a totes les altres parts. Si en els sis mesos següents a la data d'enviament de la comunicació, com a mínim la meitat de les parts dóna una resposta favorable a aquesta petició, el director general ha de sotmetre la proposta a l'examen i a l'aprovació eventual en la propera sessió de la Conferència de les Parts.

2. Les esmenes s'aproven per una majoria de dos terços de les parts presents i votants.

3. Una vegada adoptades, les esmenes a aquest Conveni han de ser objecte de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió de les parts.

4. Per a les parts que hagin ratificat, acceptat, aprovat esmenes a aquest Conveni, o s'hi hagin adherit, les esmenes entren en vigor tres mesos després del dipòsit pels dos terços de les parts dels instruments esmentats a l'apartat 3 d'aquest article. A partir d'aquest moment, l'esmena corresponent entra en vigor per a cada part que la ratifiqui, accepti, aprovi o s'hi adhereixi tres mesos després de la data en què la part hagi dipositat el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

5. El procediment previst als apartats 3 i 4 no s'aplica a les esmenes a l'article 23 relatiu al nombre de membres del Comitè Intergovernamental. Aquestes esmenes entren en vigor en el mateix moment de la seva aprovació.

6. Els estats o les organitzacions d'integració econòmica regional mencionades a l'article 27 que esdevinguin parts en aquest Conveni després de l'entrada en vigor d'esmenes de conformitat amb l'apartat 4 d'aquest article i que no manifes-

tin una intenció en sentit contrari són considerats:

- Part en aquest Conveni així esmenat.
- Part en aquest Conveni no esmenat respecte de qualsevol part que no estigui vinculada per aquestes esmenes.

Article 34 Textos fefaents

Aquest Conveni està redactat en àrab, xinès, espanyol, francès, anglès i rus, els sis textos igualment fefaents.

Article 35 Enregistrament

De conformitat amb l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides, aquest Conveni ha de ser enregistrat al Secretariat de l'Organització de les Nacions Unides a petició del director general de la UNESCO.

Annex Procediment de conciliació

Article 1 Comissió de Conciliació

Es crea la Comissió de Conciliació a petició d'una de les parts en la controvèrsia. Llevat que les parts ho acordin altrament, la Comissió es compon de cinc membres, dos nomenats per cada part interessada i un president elegit conjuntament per aquests membres.

Article 2 Membres de la Comissió

En cas de controvèrsia entre més de dues parts, les parts que comparteixen un mateix interès designen de comú acord els seus membres respectius de la Comissió. Quan dues o més parts tinguin interessos diferents o hi hagi un desacord pel que fa a les parts que tenen un mateix interès, han de nomenar els seus membres per separat.

Article 3 Nomenaments

Si en un termini de dos mesos després de la demanda de creació d'una Comissió de Conciliació, les parts no han designat tots els membres de la Comis-

sió, el director general de la UNESCO procedeix, a petició de la part que ha efectuat la sol·licitud, als nomenaments necessaris en un nou termini de dos mesos.

Article 4 President de la Comissió

Si, en un termini de dos mesos després del nomenament de l'últim dels membres de la Comissió, la Comissió no ha escollit el seu president, el director general designa, a petició d'una part, el president en un nou termini de dos mesos.

Article 5 Decisions

La Comissió de Conciliació pren les seves decisions per majoria dels seus membres. Llevat que les parts de la controvèrsia ho acordin altrament, estableix el seu propi procediment. Formula una proposta de solució de la controvèrsia que les parts examinen de bona fe.

Article 6 Desacords

Qualsevol desacord pel que fa a la competència de la Comissió de Conciliació, el resol la mateixa Comissió.

Situació del Conveni sobre la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals, fet a París el 20 d'octubre del 2005

Entrada en vigor: de conformitat amb l'article 29, el Conveni entrarà en vigor tres mesos després del dipòsit del trentè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Situació: el 26 de juny del 2006, 2 estats part

Estat	Data del dipòsit de l'instrument	Tipus d'instrument
Canadà	28 de novembre del 2005	acceptació
Maurici	29 de març del 2006	ratificació